

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

II. De Nuptiarum Benedictione & huius Iteratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62672)

hæm utriusque, vel saltem alterius parentis, cum impedimenti ignorantia matrimonium contrahentis: cuius bonam potius quam alterius malam fidem quoad prolium legitimitatem attendi, favore liberorum Jura voluerunt, *c. Cum inter 2. & c. Ex tenore 14. Qui fil. legit.* ad quam Rubric. hac de re ex instituto actum est n. 7.

ARTICULUS II.

De Nuptiarum Benedictione & Iteratione.

SUMMARIUM.

23. Nuptia benedicuntur propter dignitatem Sacramenti &c.
 24. Et sponsis, delegatione seclusâ, à proprio parochi,
 25. Eoque sacerdoti initiato impendantur.
 26. Gravi, non tamen omni culpâ vacat benedictionum omisso,
 27. Et susceptio post matrimonii summationem.
 28. De Jure non iterantur, quoties eas sponforum alter recepit.
 29. Consuetudine iterantur, quoties eas alter non recepit.
 30. Sacerdotis, eas in casu non licito impendentis, pœne.
23. **H**arum nomine veniunt ceremoniæ & preces sacre atque oblationes in solennitate nuptiarum adhiberi solite, *can. 1. pr. 30. q. 5.* cum propter dignitatem Sacramenti: tum; ut ad sobolis procreationem ordinati actus conjugales debito sine modoque peragantur: quarum usus cum ad ipsius Domini Dei, humani ge-

neris Protoparentes in voluptatis adhuc innocentis Paradiso benedictis, exemplum in Ecclesia introductus, & usu antiquissimo receptus sit, adversus Novatores ejus impugnatores à S. Synodo Tridentina vindicatur *Sess. 24. de Sacram. Matrim.* cujus Canon. XI. est, *Si quis dixerit &c. aut nuptiarum benedictiones & alias caremonias, quibus Ecclesia in illis utitur, damnaverit; Anathema sit.*

Sicut autem novissimò hujus S. Synodi Jure nuptiæ non nisi coram proprio alterius contrahentium parochi vel alio sacerdote de Ordinarij vel parochi licentia celebrandæ, juxta dicta *Tit. 3. a n. 20.* sic etiam nuptiales benedictiones ab iisduntaxat impendendæ sunt aded; ut, *Si quis parochus vel alius sacerdos sive Regularis sive Secularis alterius parochia sponforum sine illorum parochi licentia matrimonio conjungere aut benedicere ausus fuerit: ipso jure tam diu suspensus maneat, quamdiu ab Ordinario ejus parochi, qui matrimonio interesse debebat seu, à quo benedictio suscipienda erat, absolvatur, nihil ei patrocinante consuetudine etiam immemoriali vel privilegio alterius, à quo conjugia solennizandi licentiam accepit, Sess. cit. cap. 1. §. Quod si quis, de Ref. marrim.* quò decretò à suspensione triennali, juxta *c. fin. §. fin. de Clandest. despons.* per sententiam infligenda, recessum eaque inflicta est à Jure; ut hodie ipsò factò contrahatur, & ad arbitrium Episcopi, durationis tempus extendentis vel constringentis liget, ut cum Majolo *Lib. 3. de Irregularit. cap. 25. n. 12.* observat Sanchez *Lib. 3. de Matrim. disp. 48. n. 6.* qui, licet à sacerdote Regulari, alienæ parochiæ sponforum matrimonia sine proprii parochi licentia solennizante, excommunicacionem, *Clement. 1. de Privileg.* latam, etiam hodie incurri, censeat, à censura tamen suspensionis

sponſionis Jure lata ignorantem excuſari, docet: dummodo ignorantia ita craſſa non ſit, ut à temeritate non excuſet; quòd S. Synodus utatur verbis, *Auſus fuerit*, denotantibus temeritatem.

25. Quantumvis autem contrahentium alterius proprius parochus ipſorum matrimonii aſſiſtere & nuptialem benedictionem alteri ſacerdoti committere valeat, etiamſi ſacerdos non ſit, juxta dicta *Tit. 3. n. 53.* illis tamen benedicere ipſe nequit, niſi ſacerdotali Ordine ſit initiatus; quia nuptialis benedictio actus eſt Ordinis ſacerdotalis, ſponſis inter Miſſarum ſolemnia impendendus, *Barboſa in Trident. cap. 1. cit. n. 151.*

Eaſdem benedictiones in Eccleſia, & non quovis anni tempore ſaltem cum ſolemnitate impertiendas, *Tit. 16. à n. 27.* eſt dictum.

26. Dubium nunc eſt primò de nuptialium benedictionum neceſſitate. Et eas quidem ad conjugii valorem minimè neceſſarias eſſe, convenit inter *DD. can. 1. pr. 30. q. 5.* quòd abſque eis conjugium legitimum eſſe, negatur, ſic accipientes; ut benedictio ad plenum nuptiarum decorem ſeu ſolemnitatem Eccleſiaſticam, non ad ſubſtantiam, pertineat.

Diſſentiunt autem de conjugii, illis prætermiſſis, initi honeſtate. Quidam enim cum Waldenſi *de Sacram. cap. 133. n. 3.* earum omiſſionem graviter peccaminofam: alii ab omni culpa immunem eſſe, volunt cum Navarro *Manual. cap. 22. n. 83.* Illi ducuntur *can. 1. cit. can. Nullus 2. & can. Sponſus 5. q. cit.* quibus benedictiones nuptiales ſeriò præcipiuntur. Iſti decretò Concilii Trident. ſponſos ad earum receptionem ſolummodo hortantis *cap. 1. cit. §. Præterea.* Verius mediam viam tenent alii: & benedictionum omiſſionem, ſicut gravi, ſic non omni, culpà vacare, exiſti-

mant, cum Soto *in 4. diſt. 28. q. & art. 2. §. Poſtrema*, Sanchez *Lib. 7. de Matrim. diſp. 82. n. 6.* & Perez *diſp. 43. de Matrim. f. 10. num. 4.* quòd non Sacramentum, ſed Sacramentale duntaxat & minoris momenti ſint, quàm Sacramentalia, ex Eccleſiæ præſcripto præmitti ſolita Baptiſmo. Conſentit Gobat, qui licet pro benedictionum nuptialium retentione fortiter pugnandum, aſſerat; quòd ſine aliquo fidelium ſcandalo vix poſſint prætermitti; atque idcirco fideles ad earum receptionem ſoleant compelli, omiſſionem tamen à gravi culpa abſolvit *Experient. Tract. 10 n. 562.* quòd non ſint res gravis: & de gravi obligatione, fideles ad earum receptionem urgente, non ſatis conſtet; cum in earum omiſſione culpam non agnoverit Nicolaus I. *can. Noſtrates 3. q. 1. cit.* & receptionem Tridentinum verbis, gravem obligationem non importantibus, ſolum commendat *cap. 1. §. Præterea cit.* Unde

Inferitur, non ab omni quidem, à 27. gravi tamen noxa immunem eſſe matrimonii conſummationem ante benedictionis receptionem; quòd ita legitimum conjugii uſus aliquò modò antevertatur contra intentionem Eccleſiæ, conjuges, ne ante benedictionem ſacerdotalem in eadem domo cohabitent, hortantis, §. *Præterea cit.* non graviter præcipientis, *cit. Sanchez n. 6. Perez n. 7. & Gobat n. 562.*

Dubium ſecundò eſt, an benedictio ſacerdotalis adhiberi etiam debeat aut valeat in nuptiis ſecundis. Qua in re variè ſentiunt *DD.* Quidam enim benedictionem hujusmodi nuptiis, ſi juſta ſint, perinde ut primis ſemper impertiendam, volunt, & Jura, eam adhiberi ventantia, exaudiunt de ſecundis nuptiis initis, dum primæ conſtant. Alii illam, etiam, cum ſecundæ juſta ſunt, generaliter ve-

Inter veteram, ajuat, ducti generalitate *c. 1. & c. Vir autem 3.* Quidam eam in solis nuptiis ex parte utriusque aut saltem ex parte foeminae secundis non admittunt; propter defectum significationis Sacramenti in huiusmodi nuptiis repertum, ut videre est apud *cit. Sanchez à n. 11. qui n. 15.* benedictionis solam iterationem Jure vetitam, censet; ut quoties in primis sive uterque sive alter tantum sponsus illam iam recepit, adhiberi nequeat in secundis. Moventur *c. Vir autem cit. relatò Urbani III. rescriptò, Vir autem vel mulier ad bigamiam transiens non debet à presbytero benedici; quia cum alia vice benedicti sunt, eorum benedictio iterari non debet:* quibus verbis cavetur; ne benedictio in utroque vel altero in primis nuptiis jam recepta repetatur; cum enim neuter absque altero benedici valeat, in unum collata benedictio in altero contra veterem morem Ecclesiae (sicut Abbatum, Abbatissarum, Virginum, sic & conjugum benedictionem non repentis) iteratur. Unde secundarum nuptiarum benedictio inhibita fuit, quoties ea sponzorum uni impensa jam fuit.

Neque ita periculum est, ne alter careat omni benedictione; quia uni jam impensa alteri communicatur, Panorm. in *c. Vir autem cit. n. 3. ubi Alexand. de Nevo n. 4. Fagnanus n. 6. & Pirrhing ad hanc Rubr. n. 13.*

29. Sed licet hæc de Jure ita sint, ex consuetudine tamen benedictio Sacerdotalis secundis nuptiis passim impenditur, quoties ea à sponsa, & alicubi etiam à sponso, antè recepta non fuit; ut eò solum casu omittatur, quò ea ante recepta jam fuit ab utroque, *cit. Perez n. 2. Gobat n. 564. & Pirrhing n. 15.*

30. Dubium tertio est de pœna sacerdotis, secundò nubentibus benedictionem in casu prohibito impendentis. Ratio

dubitandi est; quòd hoc ausus sacerdos ab officio & beneficio suspendi & pro absolutione ad sedem Apostolicam remitti iustus sit *c. 1. cit.* Unde huiusmodi suspensionem per sententiam quidem infligendam, sed, postquam inflicta est, reservatam & illius pœnam ordinariam esse, existimant Sylvester *V. Nuptia q. 1. Clarus §. fin. q. 75. n. 2. & Paludanus in 4. dist. 42. q. 3. art. 1. n. 8.* Sed melius cum *cit. Panormit. n. 5. Alex. de Nevo n. 5. & aliis hoc negant Menoch. de Arbitr. casu 417. n. 8. Bern. Diaz Practic. cap. 74. n. 2. & cit. Sanchez n. 30.* quòd commensurata non sit delicto; cum secundis nuptiis legitime initis benedictionem impertientis delictum, scandalò & similibus circumstantiis seclusis, non videatur grave; ejusmodi autem suspensionis reservatæ pœna gravis sit; ac proinde ob secundarum nuptiarum benedictionem regulariter nequeat infligi: & *c. 1. cit. inflicta sacerdoti sit vel; quòd secundis nuptiis benedictionem impertiverit ante primarum dissolutionem: vel propter speciales circumstantias delictum aggravantes.* Unde DD. *cit. sacerdotis, eò, de quo agimus, casu nuptias benedicientis punitionem arbitrio judicis, eam pro circumstantiarum varietate temperantis, permittunt.*

ARTICULUS III.

De Secundarum Nuptiarum Pœnis.

SUMMARIUM.

31. Vidua, secundò nubens, Jure Civili variè punitur.
32. Amittit proprietatem sibi restitutorum à primo viro.
G g g 33. Secun-